

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt I. Quanam ratione acciderit, vt homo incurreret sub diaboli tyrannide seruitutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

DE
CHRISTIANA
LIBERTATE
LIBER SECVNDVS.

PROOEMIUM.

ST inter cætera humanæ conditionis mala etiam hoc ludibrium, vt ad nomina expauescat, res ipsas amet ac sequatur. Quod ne pluribus prosequamur exemplis, vtemur eo quod nostri instituti propriû est. Diaboli nomen quis non execratur? quis interrogatus, dicat ei se velle seruire? captiuitatis eius vincula & tetros carceres quis non reformidet? Nec pauci tamẽ sunt, qui hæc nomina cùm fugiant atque oderint, rebus implicati vltro teneantur. Hoc eo fit, quòd in re ipsa quanta pernitias infit, quantumque horrendæ infelicitatis, non penitus introspiciant. Quod vt facere possint, hoc secundolibello adiuuentum aliquod doctrinæ salutaris conferre propositum est. Præsertim cùm hoc iam explicandæ materiæ, quam ingressi sumus, luculentior ac distinctior quidam ordo poscere videatur.

CAPVT I.

Quanam ratione acciderit, vt homo incurreret sub diaboli tyrannide seruitutem.

VONIAM igitur diabolo contra Domini præceptum suggerenti, cessit homo ad peccatum perpetrandum, cùm esset sapientissimo fortissimoque facilimû repugnare: idcirco incurrit hanc quoque suo merito seruitutem, vt ab eo qui vicerat,

cerat, captiuus teneretur ac possideretur: eundemque
 vt naturæ gradu potiolem habebat, ita principem ha-
 bere, imò tyrannum sæuissimum pati cogetetur: qui
 perditus, quos posset perderet, atque in suppliciis se
 gauderet habere conforté. Ex quo illa sunt apud Isaiã:
 Quia hæc dicit Dominus Deus; In Ægyptum descen- *Isaiã 42*
 dit populus meus in principio, vt colonus esset ibi: &
 Assur absque vlla causa calumniatus est eum. Et nunc
 quid mihi est? hæc dicit Dominus, quoniam ablatu-
 est populus meus gratis, dominatores eius iniquè agunt,
 dicit Dominus, & iugiter tota die nomen meum blas-
 phematur. Quis enim Assur ille est, nisi diabolus se-
 culi princeps? qui primus apostasiam molitus, & con-
 tumaci superbia aduersus proprium elatus cõditorem,
 homines pati non potuit beatam in Paradiso vitam
 agere, colereque tranquillissimis animis iustitiam, &
 officia sequi atque oblectamenta virtutum. Itaque in-
 uidiæ morbo concepto, dolis hominem aggressus, qua
 se ambitione sciebat corruisse, eadem instillata sub-
 uertit: subuersum autem addictumque sibi, per con-
 tumeliam & impotentem superbiam, toto in genere
 velut calcibus protriuit. Non enim hominis ex ambi-
 tione profecta præuaricatio, institutum semel opere
 creationis ordinem (quo superiorem esse diximus na-
 turam angelicam) potuit perturbare: meritoque iam
 prostratus homuncio, grauem ad eò patitur illius do-
 minationem, cui, relicto vero Domino, spontè se ven-
 didit. Etenim seruitus hæc nõ institutio, sed iudicium
 est Dei: quo fraus versipellis inimici facta est homini
 malè credulo, iustissima pœna peccati. Et gratis qui-
 dem abactum in seruitutè est genus humanum, id est,
 immeritò, & sine causa, ex parte tyrãni sæuietis. Quid
 enim in diabolũ homo peccauerat, vt ab illo indignis
 ad eò modis pessundaretur? aut quam ille affectus
 fuisset iniuria, si is quem ceperat, ei negaretur? vnde
 per

Isid. 229.

per mediatorem ereptum est diabolo, inquit Prosper, iniquitate sua victo, non quod habebat proprium, sed quod rapuerat alienum: atque auferendo que de magna eius domo perierant, non furtum Christus fecit, sed furtum recepit. Diuus etiam Irenæus libro quinto, Captiuus, inquit, ductus est iuste qui hominem iniuste captiuum duxerat. At hominis ex parte, posteaquam diabolo consensisset, non defuit quamobrem hanc tam diram vilemque iure pateretur seruitutem. Quam ob causam dixisse opinor Augustinum, & illud appesum fuisse æquitatis examine, vt nec ipsius diaboli potestati negaretur homo, quem sibi malè suadèdo subiecerat. Iniquum enim erat, inquit, vt ei quem ceperat, non dominaretur. Nimirum quia meritis eius malis, quibus Deo sese subtraxerat, cõgrua sub iusto iudice minimè redderetur pœna, nisi diabolo, cui consenserat, traderetur. Idcirco & beatus Ambrosius de diabolo & angelis eius verba faciens, Isti, inquit, principes interdum gratis persequuntur; interdum non gratis. Gratis persequuntur apud quem nihil suum inueniunt, & eum subiugare contendunt. Non gratis persequuntur eum qui se eorum dederit potestati, & in possessionem seculi totus intrauerit. In suos enim iure sibi dominantum vendicant, atque ab his mercedè iniquitatis efflagitant. Sic Ambrosius in Psalm. 118. Quadam itaque iustitia Dei in potestatem diaboli traditum est genus humanum, peccato primi hominis in omnes nascentes originaliter transeunte, parentumque primorum debito vniuersos obligante posteros.

*Lib. 3. de lib. arb. cap. 10.**Serm. 27. in Psalm. 118. ad versic. Principes persequuti sunt me gratis.*

CAPVT II.

Quales in homines diabolus sine dominationis potestatem exercent.

QUÆ quidem traditio in libro Geneseos significata esse videtur: vbi cum serpenti dictum esset, Terram māducabis, homini dictum est, Terra es, & in
 terram